

OBSAH.

	Strana
<i>Předmluva</i>	3— 6
<i>Kap. I.</i> Krátký výklad o Lužických Srbech, o jejich území a osudech od nejstarších časů až po dobu dnešní	7—15
<i>Kap. II.</i> Skromné začátky lužickosrbského písemnictví v lidové literatuře tradiční. — Příčiny pozdního vzniku lužické literatury: neklid v zemi. — Křesťanství a jeho vliv. — Spojení s Českou korunou. — Reformace přináší základy lužického písemnictví. Michal Frencel a jeho pokračovatelé	15—22
<i>Kap. III.</i> Nové období v Lužici pod vlivem osvícenství; první zájem o domácí literaturu. — Lužický kazatelský spolek v Lipsku. — Mistr Jiří Kőrner a jeho „Philologisch-kritische Abhandlung von der wendischen Sprache und ihrem Nutzen in den Wissenschaften“ z r. 1766	22—48
<i>Kap. IV.</i> Knížka „Kurzer Entwurf einer oberlausitz-wendischen Kirchengeschichte, abgefasst von einigen Oberl. wendischen evangel. Predigern“ z r. 1767	48—56
<i>Kap. V.</i> Christian Knauth a jeho „Derer Oberlausitzer Sorberwenden umständliche Kirchengeschichte atd.“ z r. 1767. — Obranný ráz tohoto díla jako u Kőrnera. — Knauthův výklad o lužickém jazyku, pravopise a známé mu lužické literatuře. — Knauthův dodatek o Michalu Frencelovi a o jeho podání ruskému caru Petru Velikému z r. 1697. — Význam díla Knauthova. — Ovoce práce Kőrnerovy, Knauthovy a vydavatelů „Entwurfu“ . . .	56—79
<i>Kap. VI.</i> Hnutí romantické novou vzpruhou práce v Lužici. — P. J. Šafařík a lužický oddíl v jeho „Geschichte der slawischen Sprache und Literatur nach allen Mundarten“ z r. 1826	57—86
<i>Kap. VII.</i> Život v obrozující se Lužici. První pokusy o soupisy lužické literatury. H. Lubjenski, H. Zejleř, J. A. Krůgar a Kr. Ad. Peschek. Stař J. P. Jórdana o lužické literatuře r. 1841. — Její ohlas. — Stař J. A. Smoleřa z r. 1842. — Smoleř jako zakladatel literárně-historických studií lužických	86—94

Kap. VIII. J. J. Sreznevskij a jeho „Исторический очеркъ сербо-лужицкой литературы“ z r. 1844. — Stať tato východiskem všech dalších studií o lužickém písemnictví, především v Lužici samé. Smolefova stať, poslaná do Prahy Fr. Douchovi, práce K. A. Jenče a zejména Matiční publikace lužická „Serbske Horne Lužicy atd.“ z r. 1848. — Jiné práce: Rusa A. Hilferdinga, Poláka W. Boguslawského, Lužičanů H. Dučmana a M. Hórniku	95—108
Kap. IX. První skutečný nákras dějin lužickosrbského písemnictví v Rypina-Spasoviče, „Обзор-и славянскихъ исторiи литературъ“ r. 1865. Jeho zdokonalení Rypinem v „Исторiи славянскихъ литературъ“ r. 1881. — Lužický překlad Smolefův r. 1881 a doplněný německý překlad J. B. Pjecha z r. 1884	109—117
Kap. X. Drobné črty o lužické literatuře v rámci celkových výkladů o Lužici. — Rypin většinou pramenem těchto prací. — Adolf Černý a jeho literární práce lužické. — Dodatek o lužické literatuře v souboru ostatních slovanských literárních dějin .	118—128
Doslov	129—133
Přiloha (ke kapitole III.)	134—138
Résumé	139—143
Ukazatel jmenný	144—146